

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Andrzej Struzik (Spr.)
Sędziowie:	SSA Regina Kurek SSO (del.) Mieczysław Kamiński

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 28 stycznia 2016 r. w K.

sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki Komandytowej w K.

przeciwko K. O.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

na skutek zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 12 października 2015 r. sygn. akt I C 2288/14

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

SSO Mieczysław Kamiński SSA Andrzej Struzik SSA Regina Kurek

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 października 2015 r. Sąd Okręgowy w Kielcach umorzył postępowanie w sprawie i zasądził od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 7.217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając to orzeczenie sąd I instancji wskazał, że strona powodowa domagała się uznania umowy darowizny zawartej w dniu 6 lutego 2013 r. pomiędzy C. O. i L. O. jako darczyńcami a K. O. jako obdarowaną za bezskuteczną wobec strony powodowej, której przysługuje wobec C. O. wierzytelność w kwocie 586.006,54 zł. Pozwana w dniu 12 lutego 2015 r. przed notariuszem angielskim, a następnie w dniu 23 lutego 2015 r. przez pełnomocnika przed notariuszem polskim złożyła oświadczenie o uchyleniu się od skutków ww. umowy darowizny, albowiem przyjęła tę darowiznę pod wpływem błędu co do celu czynności, gdyż nie miała świadomości pokrzywdzenia wierzycieli darczyńców. Stosownie do złożonego przez pozwaną wniosku w dniu 24 czerwca 2015 r. sąd wieczystoksięgowy wykreślił z księgi wieczystej wpis pozwanej jako współwłaścicielki nieruchomości i ponownie wpisał w to miejsce darczyńców C. O. i L. O.. Zdaniem sądu I instancji w ten sposób został osiągnięty cel, dla którego wytoczono powództwo, co uzasadnia umorzenie postępowania na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. Uzasadniając orzeczenie o kosztach procesu sąd I instancji wskazał, że pozwaną uznać należy za stronę przegrywającą sprawę, skoro oświadczenie o uchyleniu się od skutków oświadczenia woli złożyła po dacie wpływu pozwu. Wprawdzie oświadczenie to złożyła przed doręczeniem pozwu do rąk ustanowionego przez siebie pełnomocnika do doręczeń C. O., jednak pozwana już wcześniej

miała wiedzę o wytoczeniu niniejszego powództwa, gdyż pełnomocnictwa do doręczeń w tej sprawie udzieliła swemu ojcu w dniu 19 stycznia 2015 r. w tej sytuacji zastosowanie znajduje przepis art. 98 § 1 k.p.c.

Zażalenie na zawarte w powyższym postanowieniu orzeczenie o kosztach procesu złożyła pozwana wnosząc o jego uchylenie i umorzenie w tym zakresie postępowania. W zażaleniu pozwana zarzuciła, że nie miała dokładnej wiedzy o żądaniu pozwu, gdyż udzieliła swemu ojcu jedynie pełnomocnictwa do doręczeń, a oświadczenie skutkujące umorzeniem postępowania złożyła przed datą doręczenia pozwu.

Strona powodowa wniosła pismo procesowe określone jako „odpowiedź na zażalenie”, które zostało jej jednak zwrócone stosownie do art. 207 § 7 k.p.c., jako złożone po upływie terminu z art. 395 § 1 k.p.c. i bez uzyskania zgody sądu na złożenie pisma procesowego, o jakiej mowa w art. 207 § 3 k.p.c.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności stwierdzić trzeba, że wobec zakresu zaskarżenia postanowienie o umorzeniu postępowania stało się prawomocne i jego zasadność nie podlega kontroli Sądu Apelacyjnego. Przedmiotem kontroli instancyjnej jest wyłącznie orzeczenie o kosztach procesu.

Dostrzec należy, że pozwana uiszczała opłatę od zażalenia po upływie siedmiodniowego terminu określonego w kierowanym do niej wezwaniu. Pomimo tego zażalenie nie podlega odrzuceniu, gdyż zgodnie z art. 130 § 1¹ k.p.c. skoro pozwana zamieszkuje za granicą i nie ma w kraju przedstawiciela (pełnomocnik do doręczeń nie jest przedstawicielem strony), należało jej określić co najmniej miesięczny termin do uiszczenia opłaty.

W sytuacji, gdy oświadczenie pozwanej o uchyleniu się od skutków prawnych kwestionowanej w pozwie czynności prawnej zostało złożone po dacie wniesienia pozwu, a oświadczenie to zmierzało do wywołania skutku analogicznego do skutku będącego celem powództwa, trafnie sąd I instancji uznał pozwaną za stronę przegrywającą sprawę i zastosował przepis art. 98 § 1 k.p.c. w takiej sytuacji odstąpienie od zasądzenia od pozwanej kosztów procesu byłoby możliwe na podstawie art. 102 k.p.c., a zatem gdyby sąd uznał, że zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek. W rozpoznawanej sprawie brak jednak podstaw do przyjęcia zaistnienia takiego przypadku. Trzeba mieć na uwadze, że kwestionowana pozwem czynność, powodująca pokrzywdzenie wierzyciela, była czynnością nieodpłatną dokonaną między osobami najbliższymi – rodzicami i córką. Co więcej, z treści kwestionowanej umowy wynika, że pozwana była przy jej zawarciu reprezentowana przez swego ojca C. O., a zatem dłużnika strony powodowej, będącego jednocześnie darczyńcą (akt notarialny k. 121-122 akt Sądu Okręgowego w Kielcach sygn. I C 616/14). Ta sama czynność była już kwestionowana w trybie art. 527 k.c. przez innego wierzyciela C. R. S. w sprawie Sądu Okręgowego w Kielcach sygn. akt I C 616/14, w której to sprawie K. O. była również pozwana, a jak wynika z zawartych w aktach tamtej sprawy dokumentów i uzasadnienia zapadłego tam wyroku z dnia 27 czerwca 2014 r., przedmiotem ustaleń faktycznych było między innymi istnienie wierzytelności (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki Komandytowej w K., której ochronie miała służyć obecnie rozpoznawana sprawa. Niewątpliwie zatem już przed rozpoczęciem procesu w obecnie rozpoznawanej sprawie powódka musiała mieć wiedzę o pokrzywdzeniu strony powodowej jako wierzyciela jej ojca C. O..

Powyższe okoliczności czynią zażalenie bezzasadnym i powodują jego oddalenie na podstawie art. 397§ 2 w zw. z art. 385 k.p.c.

Pomimo oddalenia zażalenia nie zasądono kosztów postępowania zażaleniowego na rzecz strony powodowej wobec zwrotu pisma zawierającego żądanie w tym przedmiocie.

SSO Mieczysław Kamiński SSA Andrzej Struzik SSA Regina Kurek